

قطع نامه پیشنهادی اول مه

۱۱ اردیبهشت ۱۳۹۰

اول ماه مه، روز جهانی کارگر، روز اتحاد و همبستگی طبقاتی است. در این روز، کارگران علیه مناسبات استثمارگرانه سرمایه داری دست به اعتراض می زنند. کارگران برای ایجاد جهانی فارغ از فقر، بیکاری، تن فروشی، اعتیاد، تبعیض، ناامنی شغلی، تجارت انسان و نبود آزادی بیان مبارزه می کنند.

ما کارگران ایران در این روز، دستمزد های زیر خط فقر، قراردادهای موقت، نابرابری های معیشتی در نظام سرمایه داری و نیز تبعیض های جنسی و قومی و ارباب و دستگیری فعالین کارگری، دانشجویان، معلمان، زنان و غیره را محکوم می کنیم.

ما کارگران ایران، در این راستا و علیه مناسبات نابرابر سرمایه داری حاکم، رئوس مطالبات فوری خود را به شرح زیر اعلام می داریم:

- ۱- منصور اسالو و تمام فعالین جنبش های اجتماعی و کسانی که برای اعتراض به نابرابری و تبعیض در زندان هستند، فوراً و بدون قید و شرط آزاد و کلیه احکام صادره لغو گردد.
- ۲- آزادی بیان، ایجاد تشکل های مستقل کارگری، اعتراض، اعتصاب و تجمع حق اولیه کارگران است و باید به رسمیت شناخته شوند.

۳- حداقل دستمزد برای امسال ۳۰۳ هزار و چهل و هشت تومان در ماه اعلام شده، تحمیل فقر مطلق بر ما کارگران و خانواده هایمان است. حداقل دستمزد ۳۰۳ هزار تومان در حالی تعیین شده است که مرکز آمار ایران، هزینه زندگی یک خانواده ۴ نفری در تهران برای سال آینده را حدود ۱ میلیون و ۲۰۰ هزار تومان اعلام کرده است، یعنی هر خانواده ۴ نفره باید بیش از ۱ میلیون تومان درآمد داشته باشد تا از خطر فقر فاصله بگیرد. نرخ تورم در حال افزایش است و بسیار بالاتر از مرز ۲۵ درصد اعلام شده است. بنابراین،

دستمزدها باید فوراً افزایش یابد و حداقل دستمزدها مناسب با سطح تورم و جوابگوی نیازهای معیشتی کارگران باشد. تنها مرجع صلاحیت دار برای تعیین حداقل دستمزدها نمایندگان واقعی کارگرانند.

۴- لغو اسرار معاملاتی و استقرار کنترل کارگری. در مقابل استدلال های مدیران که گویا "کارخانه ها سودآور نیست و در آنها باید بسته شود و کارگران بازنشسته شوند"، پاسخ ما کارگران این است که "اگر اوضاع وخیم است بگذارید حساب دخل و خرج را ببینیم! دفترها را باز کنید!" ما کارگران خواهان اعمال کنترل کارگری در کارخانه ها، هستیم.

۵- داشتن شغل در جامعه حق هر انسانی است، اخراج و بیکار سازی کارگران به هر بهانه ای جرم محسوب شده و تمام اخراجی ها و بیکاران باید فوراً به سر کار برگردند.

۶- جنبشهای اعتراضی - اجتماعی موجود بخشی از مبارزات طبقاتی کارگران هستند. ما پشتیبانی خود را از تمامی جنبش های دانشجویی، معلمان و زنان اعلام و دستگیری و محاکمه فعالین آنها را به شدت محکوم می نماییم. ما خواهان آزادی فوری و بدون قید شرط تمامی مبارزان که در ماههای اخیر بازداشت شده و در بندند، هستیم.

۸- بهداشت و آموزش برای همگان رایگان باید باشد و بیمه بیکاری مکفی و بیمه تامین اجتماعی برای تمامی افراد آماده به کار و زنان خانه دار پرداخت باید گردد.

۹- کار کودکان پدیده ای غیر انسانی و از تبعات نظام سرمایه است و باید ممنوع اعلام شود. کودکان باید از محیطی امن و سرشار از نشاط و شادی و امنیت و امکانات آموزشی - رفاهی و بهداشتی برخوردار باشند.

۱۰- تبعیض جنسی محکوم است و هر گونه جداسازی جنسی و کلیه قوانین تبعیض آمیز باید لغو گردد و برابری حقوق انسانی زن و مرد در تمامی عرصه ها در جامعه باید به رسمیت شناخته شود.

۱۱- هر گونه اعدام و سنگسار به هر بهانه ای محکوم است چون ریشه تمام جرایم و ناهنجاریها در مناسبات سرمایه داری است.

۱۲- قراردادهای موقت کار، تعرض به پایه ای ترین حقوق کارگران است. انعقاد قرارداد موقت از جانب کارفرمایان و دولت باید ممنوع اعلام شود و کلیه قراردادهای موقت باید به استخدام رسمی تبدیل شوند.

۱۳- اول ماه باید به عنوان تعطیل رسمی شناخته شده و در تقویم رسمی کشور قید گردد و هر گونه ممنوعیت و محدودیت برگزاری مراسمهای اول ماه برچیده شود.

۱۴- ما بخشی از طبقه جهانی کارگر هستیم و اخراج کارگران مهاجر را به بهانه نژاد، قومیت، مذهب، جنسیت و مرز جغرافیایی متفاوت محکوم می کنیم.

۱۵- ما از مبارزات تمام کارگران جهان علیه نظام سرمایه داری حمایت می کنیم. ما از کارگران سایر کشورها که در حمایت از ما، با راه اندازی تظاهرات علیه سرمایه داری ایران اعتراض کردند، قدردانی می کنیم. مبارزه ما کارگران ایران بخشی از مبارزات کل کارگران جهان علیه سرمایه داری است.

جمعی از فعالان کارگری

اردیبهشت ۱۳۹۰